

Mary Bonaszewska

Dotykając lasu: magia "Forest Fantasy"

“Forest Fantasy” zaciera granicę między sztuką a zabawą w sposób niezwykle wdzięczny i naturalny.

Umieszczenie widowni bezpośrednio na scenie to kluczowy zabieg twórców; pozwala dzieciom na aktywną integrację z sensorycznym światem sceny, wypełnionym intrygującymi fakturami i dźwiękami.

Już od progu wita nas bogata scenografia. Trawa, kamienie, drzewa, zawieszane u sufitu ruchome ptaki - wystarczy jedno spojrzenie, by poczuć, że przenieśliśmy się prosto w serce lasu.

Początek jest delikatny: Agáta Stýblová wraz z Juliánem Janošem subtelnie imitują dźwięki natury, zapraszając najmłodszych do swojego świata. Aktorzy kucają i rozpoczynają eksplorację podłoża lasu, zachęcając dzieci do podobnego zabiegu.

Dynamika przedstawienia narasta wraz z próbą przeniesienia przez artystów “kamieni”, które ku radości dzieci okazują się miękkimi poduszkami.

Na scenie wybucha prawdziwe życie, a świat zaczyna być współtworzony przez widownię. Niektórzy najmłodszy ochoczo pomagają aktorom w procesie. Inni, z szelmowskim uśmiechem... podkradają rekwizyty!

Należy wspomnieć również o warstwie muzycznej spektaklu. Twórcy sprytnie przemycają w akcji „znaleziska” będące instrumentami, których dźwięki rozbrzmiewają w rozmaitych momentach, tworząc niepowtarzalną atmosferę przedstawienia.

Kiedy Agáta Stýblová wciela się w postać zwierzęcą, sala wypełnia się śmiechem i żywą interakcją. Po wykonaniu swojego performansu aktorzy płynnie się wycofują, zostawiając przestrzeń dzieciom i ich rodzicom. Finał spektaklu zamienia się w czas swobodnej, prywatnej eksploracji, gdzie każde dziecko może zostać odkrywcą lasu we własnym tempie.

To przedstawienie to nie tylko teatr - to zaproszenie do wspólnego oddychania lasem, które udowadnia, że najlepszą scenografią dla dzieci jest ta, którą można poczuć pod palcami.

Mary Bonaszewska

Touching the Forest: The Magic of “Forest Fantasy”

“Forest Fantasy” blurs the line between art and play in an exceptionally graceful and natural way. Placing the audience directly on the stage is a key creative choice; it allows children to actively engage with the sensory world of the performance, filled with intriguing textures and sounds. From the very entrance, we are welcomed by a rich scenography. Grass, stones, trees, and birds suspended from the ceiling—one glance is enough to feel that we have been transported straight into the heart of the forest.

The beginning is gentle: Agáta Stýblová, together with Julián Janoš, subtly imitates the sounds of nature, inviting the youngest viewers into their world. The actors crouch down and begin to explore the forest floor, encouraging the children to do the same.

The dynamics of the performance build as the artists attempt to carry “stones,” which—to the children’s delight—turn out to be soft cushions.

Real life bursts onto the stage, and the world begins to be co-created by the audience. Some of the youngest spectators eagerly help the actors in the process. Others, with a mischievous smile... sneak off with the props!

The musical layer of the performance also deserves mention. The creators cleverly weave into the action various “found objects” that serve as instruments, whose sounds resonate at different moments, creating the show’s unique atmosphere.

When Agáta Stýblová takes on an animal role, the space fills with laughter and lively interaction. After completing their performance, the actors smoothly withdraw, leaving the space to the children and their parents. The finale transforms into a time of free, personal exploration, where each child can become a forest explorer at their own pace.

This performance is more than just theatre—it is an invitation to breathe the forest together, proving that the best scenography for children is the one they can feel beneath their fingertips.